

JAMES BLOND

Niet te filmen!

JAMES BLOND

In actie!

James Blond en de vermiste rapper

Strijd tegen de mummie

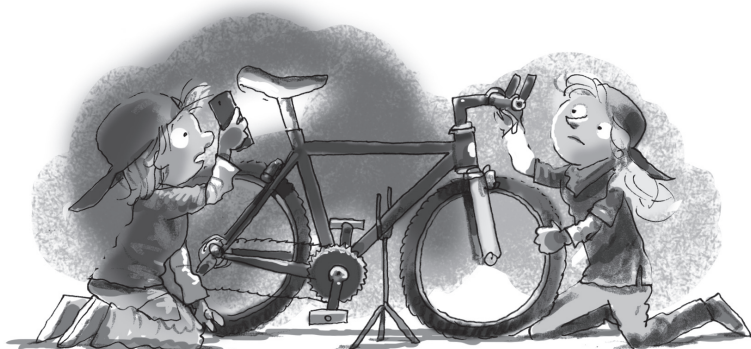
Niet te filmen!

JAMES BLOND

Niet te filmen!

Fred Diks

Illustraties:
Mark Janssen

kluitman

Voor Mase Diks

Nur 282/GGP021701

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXVII Tekst: Fred Diks

© MMXVII Illustraties: Mark Janssen

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

freddiks.nl

Bij KONINKLIJKE BESIKKING
HOFLEVERANCIER

Pech voor Jasmijn

'Hé! Doe eens normaal.' James Slimpelveld knipoogt naar Noa. Hij drukt zijn handen tegen zijn oren.

Noa heeft net met een gastoeter een keihard startsignaal gegeven.

James staat boven op een hoge heuvel in het bos aan de rand van Noordborg. Daar is een crossbaan aangelegd. Hij legt zijn handen op het stuur en duwt zijn voeten krachtig op de pedalen van zijn mountainbike. 'Go,' roept hij.

Samen met zijn vrienden en zijn zus Kim traint hij voor een fietscrosswedstrijd.

Noa stopt de gastoeter in haar rugzak en fietst als laatste de hoge heuvel af. Door de langdurige droogte is het zand op de baan mul. Daarom moeten ze hard trappen en hun handen stevig aan het stuur houden.

'Niet zo hard,' schreeuwt Noa. 'Ik vind het doodeng! Help.' Het zweet gutst onder haar helm vandaan. Ze haalt haar voeten van de trappers, strekt haar benen en concentreert zich op het sturen. 'Jeetje. Het lijkt wel of mijn banden lek zijn. Die fiets wil alle kanten op.'

James en zijn beste vriend Jochem fietsen even aan kop, maar dan komt Jasmijn eraan. Ze is al jaren lid

van crossfietsclub De Adelaar. Ze versnelt en passeert de twee jongens met gemak. 'Sorry gasten, maar ik ga deze wedstrijd winnen!' Jasmijn neemt een voorsprong van twintig meter. Haar pedalen gaan snel rond. Achter haar banden stuift een grote stofwolk op, die over James en Jochem neerdaalt.

'Jij winnen? Over mijn lijk!' James zet aan voor een sprint, maar merkt dat hij niet dichterbij komt. 'Poehee. Jasmijn is echt vet snel,' roept hij naar Jochem. Zijn stem klinkt teleurgesteld.

'Loser. Je laat je toch niet op je kop zitten?' Jochem racet James voorbij. Hij gaat op zijn pedalen staan en probeert in het ritme te komen. Heel even komt hij dichterbij, maar als Jasmijn weer versnelt, zakt de moed Jochem in de schoenen. Ook hij blijft op grote afstand van hun vriendin, die veel kracht in haar benen heeft.

'Joehoe. Wacht op mij,' roept Noa helemaal achteraan. 'Ik blijf bijna steken in het zand. Pfff. Het lijkt wel een grote zandbak.' Ze zwaait met één hand. Met de andere houdt ze haar stuur goed vast. Als ze op het

pad wil blijven, moet ze een scherpe bocht naar rechts maken. 'O nee... Ik haal die bocht nooit, en remmen lukt ook niet. Stomme fiets!' Van angst knijpt ze haar ogen dicht.

'Ogen open. Nu.' Kim is bij haar in de buurt. 'Fiets rechtdoor. Kijk uit dat je niet tegen een boom botst. Of stap anders af.'

'Dat kan niet. Ai.' Noa knalt tegen een struik en laat zich op de grond vallen. 'Pfff.' Ze zet haar helm af en veegt het zweet van haar voorhoofd. 'Die fiets is echt waardeloos. Die gaat met het grof vuil mee.' Ze is helemaal buiten adem. 'Dat crossen is echt niets voor mij.'

'Jij kunt er niets aan doen.' Kim slaat een arm om Noa's schouder. 'Op de crossfiets van Jasmijn zou het wel lukken.'

Een eind verderop fietst Jasmijn nog steeds op kop. Ze stuurt haar fiets knap door de bochten. Jasmijn kijkt achterom en ziet dat ze steeds meer afstand neemt van de twee jongens.

'Jasmijn is gewoon cool,' geeft Jochem toe.

'Echt een topper, maar zij traint ook twee keer per week.' James vindt het geen schande om van Jasmijn te verliezen. 'Ik ben weer beter in freerunnen.'

'Tja.' Jochem haalt zijn schouders op. 'Ga dan maar lekker freerunnen in plaats van crossen. Je kunt hier zo de boom in en dan spring je er weer uit.'

'Ga toch fietsen,' lacht James.

De jongens zien Jasmijn uit hun zicht verdwijnen.

Jochem weet wel waarom. 'Jasmijn heeft een echte

crossfiets om wedstrijden mee te rijden. Onze mountainbikes hebben bredere banden. Dan ben je op de rechte stukken toch flink in het nadeel.'

Jasmijn is goed in vorm. Ze springt met haar fiets over de heuvels. Doordat ze al een poos bergafwaarts gaat, krijgt ze steeds meer snelheid. 'Ik word kampioen,' roept ze trots. Maar onder aan de heuvel gaat het mis. 'Jeetje. Wat is dat?'

Er ligt allemaal glas met scherpe punten op het pad. Ze fietst er op volle snelheid doorheen. Van schrik verliest ze haar evenwicht en knijpt vol in de remmen. Ze gooit haar stuur om en suist door de lucht. 'Help!' Haar helm vliegt van haar hoofd. Vijf meter verder komt Jasmijn met een flinke smak op de grond terecht. Ze ligt languit tussen de verdorde bladeren. 'Au, au!' Ze heeft

veel geluk dat ze niet met haar hoofd tegen een boomstam is geknald. Haar fietsband loopt langzaam leeg.

James en Jochem kunnen met een boogje om het glas heen fietsen. Even later zijn ze als eersten bij Jasmijn. Ze voelen haar pols.

‘Gelukkig. Ik voel geklop. Ze leeft nog,’ concludeert James.

‘Wat is de stand?’ vraagt Jochem.

‘Huh?’ Jasmijn gaat voorzichtig zitten en voelt aan haar pijnlijke hoofd. ‘We staan met 3-1 voor, geloof ik,’ zegt ze.

Jochem schudt zijn hoofd. ‘Zie je nu wel? Ze heeft vast een zware hersenschudding. Jasmijn denkt dat ze aan het voetballen was. Ze weet niet meer dat ze op de fiets zat.’

‘Logisch,’ zegt James. ‘Moet jij ook niet zulke rare vragen stellen.’ Hij geeft Jasmijn een zacht tikje op haar schouder. ‘Wat was je aan het doen?’

‘Volgens mij vloog ik.’ De kleur trekt weg uit Jasmijns gezicht. ‘Ik ben zo misselijk. Misschien moet ik wel overgeven.’

Even later zijn Noa en Kim ook bij haar.

‘Wat is er precies gebeurd?’ vraagt Kim.

‘Er lag glas op het pad. Jasmijn is erdoorheen gereden. Misschien is het er expres neergelegd,’ zegt James. Samen met zijn tweelingzus Kim Slimpelveld heeft hij een detectivebureau. Dat bureau heet Blond en Slim. Ze zijn superspeurders en hebben al veel mysteries opgelost.

Jasmijn komt langzaam steeds meer bij. Ze ondersteunt haar hoofd met haar handen. 'Huh? Ik ben echt duizelig.' Ze voelt aan haar hoofd. 'Oei. Ik heb een grote bult.'

'Je vloog een behoorlijk eind door de lucht,' zegt Jochem.

Jasmijn wil opstaan om haar fiets te pakken, maar wankelt. Daarom gaat ze meteen weer zitten. 'Ik barst van de hoofdpijn en mijn enkel doet zeer. Alsof mijn rechtervoet dubbel is geklapt.'

James pakt zijn bidon en geeft Jasmijn een slok water.

Ze drinkt de hele fles leeg. 'Stom dat ik dat glas niet heb gezien. Ik ging ook zó hard.'

James schudt zijn hoofd. 'Dat glas hoort daar echt niet te liggen. Levensgevaarlijk. Kim en ik komen wel in actie.'

Noa is intussen een beetje uitgerust. 'Je hoeft niet overal iets achter te zoeken. Jasmijn had gewoon domme pech. Wie zou dat glas daar nou expres neerleggen? Dat is toch super achterlijk en gevaarlijk?' Ze aait Jasmijn over haar pijnlijke hoofd. 'Wees maar blij dat je geen glas in je gezicht hebt gekregen. Dan moet je gehecht worden en kun je later nooit fotomodel worden.'

Jasmijn zucht diep. 'Ik neem later toch het sloopbedrijf van mijn vader over.'

James loopt naar het glas. Voorzichtig onderzoekt hij een scherf. 'Het is geen fles die kapot is gevallen. Het zijn stukjes van een ruit. Wie dumpt dat nou op een

bospad? Echt zo asociaal. En kijk. Hier staat gewoon een prullenbak. Daar had het glas toch in gekund?’

Kim voelt aan dat Blond en Slim een nieuwe zaak krijgen om te onderzoeken. ‘Als iemand het er expres heeft neergelegd, is de vraag wie.’

‘En waarom,’ vult James aan.

Jasmijn knijpt haar ogen dicht en voelt met een hand aan haar hoofd. Met de andere hand wrijft ze over haar pijnlijke enkel.

‘Heb je veel pijn?’ vraagt Kim.

Jasmijn knikt. ‘Boven en onder.’ Ze wijst naar haar hoofd en enkel en begint zachtjes te snikken. ‘Het lijkt alsof mijn hoofd uit elkaar gaat knallen. En mijn enkel is misschien wel gebroken.’ Als Jasmijn voor de tweede keer voorzichtig probeert te gaan staan, wordt ze opnieuw duizelig. Ze krimpt ineen. ‘Bel mijn vader maar. Die komt me wel met de vrachtwagen ophalen.’

‘Echt balen voor je,’ zegt Noa. ‘Je was zo goed aan het trainen voor de wedstrijd. En nu kun je misschien niet eens meedoen.’

Jasmijn haalt haar schouders op. ‘Misschien ben ik dan allang weer van mijn hoofdpijn af. En hopelijk is de enkel alleen maar gekneusd. Gelukkig is de echte wedstrijd pas over een dikke maand.’

‘Dan doen wij ook mee,’ knikt Kim. ‘Jij wordt vast weer kampioen van De Adelaar.’ Ze belt Jasmijns vader.

‘Schrikt u maar niet,’ zegt ze even later. ‘Jasmijn is met het crossen gevallen. Ze is duizelig en kan niet meer

fietsen. Misschien is het beter als u haar komt ophalen. We zijn op de baan in het crossbos.'

Jasmijns vader is net thuis van zijn werk. 'Ik kom snel. Tot zo.'

Twintig minuten later komt hij aan de rand van het bos voorrijden met zijn vrachtauto. 'Ach meisje. Wat een pech. Ik bel straks de dokter wel even. Ze heeft vast goede tips. En anders gaan we er wel langs.' Hij bedankt iedereen voor de hulp en tilt de kapotte fiets van zijn dochter achter in de vrachtwagen. 'Er zit een flinke slag in het voorwiel. Die maak ik morgen wel,' zegt hij tegen Jasmijn.

Ze voelt aan haar hoofd. 'Volgens mij zit daar ook een slag in.'

Kim geeft haar een knuffel voordat ze op de bijrijdersstoel gaat zitten. 'Sterkte, Jasmijn. We zullen uitzoeken wie het heeft gedaan.'

Jasmijn schudt nee. 'Maak je niet druk. Ik heb gewoon domme pech gehad. Maar ik baal er wel vreselijk van.'

'Dat snap ik,' zegt Noa. 'Je helpt jouw vader elk weekend op zijn slopersbedrijf.'

'Klopt. Maar voorlopig wordt dat niets meer.'

'Zorg eerst maar dat je beter wordt,' stelt Kim voor. 'Als je een hersenschudding hebt, gaat die over een poos wel over. Maar een gebroken enkel duurt veel langer.'

'Daar heeft Kim groot gelijk in,' zegt Jasmijns vader. 'Eerst moet je goed herstellen. Als het mij in de zaak te veel wordt, neem ik wel een ander hulpje in dienst.'

James, Jochem, Noa en Kim pakken intussen

voorzichtig al het glas op. Ze gooien het in de prullenbak even verderop.

‘Als ik voorop had gefietst, was ik door de lucht gevlogen,’ zegt Kim. ‘Dan hadden we Blond en Slim voorlopig moeten sluiten.’

‘Of ik was in mijn eentje verdergegaan. Onder de naam Blond.’

‘Dat lijkt me niet slim,’ zegt Kim verbaasd.

Op James’ telefoon komt een appje binnen. Hij leest het bericht. ‘Huh? Wat is dat nou?’

Kim kijkt haar broer vragend aan.

‘Mam stuurt me een berichtje. Luister. *Doe straks zo gewoon mogelijk als jullie thuiskomen. Oké? Blijf lekker jezelf.* Nou ja, zeg. Wat een maf bericht.’

Kim snapt er niets van. ‘Wat zou mam daarmee bedoelen? Alsof we ons altijd aanstellen als we thuis zijn.’